

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/104/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5306206351
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5306206351.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci žalobcov 1) U.Z. M., K.. E., X.. XX.X.XXXX, V. L. XXX XX V. - Y. F. XXX, 2) Ing. R. M., X.. XX.X.XXXX, V. L. XXX XX V. - Y. F. XXX, 3) J. M.U., X.. XX.X.XXXX, V. L. N.. H. XXXX/X, XXX XX Č., 4) J. M.U., X.. XX.X.XXXX, V. L. XXX XX V. - Y.Š. F. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, ul. Mierová 1725, 022 01 Čadca proti odporcom 1) U. Š., X.. XX. X. XXXX, V. L. N.. C.. F. XXX/XX, 010 01 Žilina, zast. AK JUDr. Igor Müller&Mgr.Martin Dikoš s.r.o., Tolstého 20, 010 01 Žilina, za účasti vedľajšieho účastníka Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Nám. SNP č. 98/2, 960 47 Zvolen, o náhradu škody, takto rozhodol:

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v 1-4) rade spoločne a nerozdielne náklady spojené s pohrebom v sume 791,68 € spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 7. 3. 2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Odporca a vedľajší účastník n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom podaným na súd dňa 8.12.2006 žiadal súd, aby odporcov 1-2) zaviazal zaplatiť navrhovateľom 1-4) sumu 7.430,49 € titulom náhrady škody na veciach, ktoré boli zničené alebo poškodené v dôsledku dopravnej nehody, ako aj titulom nákladov pohrebu.

Uznesením 7C/104/2006 zo dňa 25. 5. 2012 súd konanie voči odporcovi v 2) rade J. F. zastavil z dôvodu, že navrhovateľa zobrali návrh voči tomuto odporcovi späť, po právoplatnom skončení trestného konania pod spisovou značkou 2T 55/2009.

Uznesením 7C/104/2006-230 zo dňa 29.4.2013 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu, že odporca U. Š. je povinný zaplatiť navrhovateľom 1-4) sumu 6.120,73 € spolu s 8% úrokom z omeškania od 17.8.2007 až do zaplatenia titulom náhrady škody na veciach, ako aj nákladov pohrebu.

Navrhovateľka v I) rade na pojednávaní uviedla, že si trvá na podanom návrhu, nebola priamou účastníčkou dopravnej nehody, takže k týmto okolnostiam sa nevie vyjadriť. Pri uvedenej nehode bol jej syn J., R. J. bol v Prahe, ona sa dostavila až do nemocnice. Jej dcéra, ktorá t.č. žije v Austrálii sa taktiež dopravnej nehody nezúčastnila. Podľa jej vedomosti nemá žiadne iné informácie, ktoré by mohla súdu poskytnúť. Priateľka jej syna Pavla po rozhovore s ňou išla na miesto dopravnej nehody, uvidela, že kufor z auta vyhodilo a ona samotná zbierala papieriky po celej lúke. Notbuk, premietačka a kufrík boli novšie veci, notbuk bol v tom čase vzácnosťou, dcéra učila jej manžela na ňom všetko robiť. Išlo o veľký pohreb, jej manžel bol známy, pracoval ako poslanec, pohostenie, pokiaľ ide aj o alkoholické nápoje je

na kare obvykle. Pomník dala postaviť ona, stál 90.000,-Sk, má o tom doklady, ale doklady, ktoré boli v kufríku nemá. Čestne prehlasuje, že ide o takú výšku škody, ktorú uviedla v návrhu, k tomu podala aj čestné prehlásenie. Notbuk, premietачku a drahšie veci zakúpil jej manžel. Podľa jej vedomosti manžel išiel ráno na poľovačku, potom išiel do práce a poľovnícke veci si nechal v aute. Nevie sa vyjadriť k tomu, čo sa stalo s premietачkou alebo s notbukom po dopravnej nehode, keďže bola vo veľkom strese, bola na liekoch, pol roka PN.

Navrhovateľ v 3) rade na pojednávaní uviedol, že k dopravnej nehode došlo 9.12.2004. V tom čase bol inštruktorom, viedol výcvik p. F., jeho otec bol majiteľom autoškoly, niekedy vykonával kontrolu, resp. dohľad nad výcvikom žiakov, mal právomoc sedieť v aute, pričom v tom čase nemusel byť pripútaný inštruktor autoškoly. Niekedy namatkovito zavolať a chcel vedieť, ako sa jeho žiaci správajú pri výcviku. Napriek tomu, že on mal celé oprávnenie na výcvik, jeho otec vykonával niekedy dohľad. Do auta si nasadol na Bystriciach, kde predtým sa doviezol tým istým autom, ale s iným žiakom, ktorý mal predtým výcvik a cestou späť nasadol do ich auta. Išli smerom do Čadce a pri F. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej jeho otec zahynul. Odporca v I) rade a vodič F. sa naháňali, odporca v I) rade chcel urobiť myšičku, narazil do nich a ich to odhodilo do dráhy pána F.. Nevie kde sa veci, ktoré sú predmetom tohto návrhu podeli, on mal v tom čase iné starosti. Premietачku a film vozili so sebou, nakoľko mali v R. L., X. L., V. C. Č. pobočku, kde si prenajímali rôzne miestnosti na teoretický výcvik, pričom potrebovali tieto veci. Pokiaľ ide o nákup potravín, on sám bol v tom čase v Metre na nákup, urobil nákup asi za 1.000,-Sk, keďže sa blížili Vianoce, doklad od nákupu nemá. Pri havárii sa stratil. Deň predtým bol jeho otec na poľovačke, keď išli do Čadce, nakladali do auta mäso z diviny, ktoré otec zakúpil v sume akú uvádzali. Taktiež nakladali poľovnícku výstroj. Rok predtým mal otec túto poľovnícku výstroj zakúpenú, išlo o značkové oblečenie. V čase, keď sa viezli, otec mal na sebe nové značkové oblečenie bundu, overal, arénu a nohavice. Išlo o športovú súpravu a značkové tenisky. Na miesto dopravnej nehody sa dostal až po dvoch týždňoch, nakoľko tiež bol PN. Videl tam niektoré porozhadzované veci, ale už ich bolo málo. Išlo o rozmočené doklady a úlomky z umelej hmoty, ohrýzené kosti. Notbuk mal pol roka, otec ho zobral z dôvodu, že chcel ukázať fotky z poľovačky. On bol samostatným živnostníkom, ale vykonával autoškolu pre svojho otca. Nevie čo sa stalo s otcovou účtovou evidenciou, na starosti ju mala jeho matka.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní uviedol, že si trvajú v plnom rozsahu na podanom návrhu vrátane pripustenej zmeny. V predmetnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého boli vypočutí účastníci konania, svedok, ktorí potvrdili tvrdenia uvedené v návrhu. Súd mal možnosť oboznámiť sa s trestným spisom. Majú zato, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané čo do skutkových tvrdení dôvodnosť ich podaného návrhu. Pokiaľ ide o vyjadrenie právneho zástupcu odporcu zo dňa 21.2.2013 skutočnosti, ktoré uvádza, sú zavádzajúce, nakoľko súdu jednoznačne preukázali, že existujú dva judikáty NS SR, ktoré priznávajú nárok titulom pohrebného a nákladov súvisiacich s pohrebom vo väčšej výške, ako to ukladá vyhláška vlády. Majú zato, že aj v tomto prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa a žiadajú priznať náklady pohrebu vyššie ako pripúšťa vyhláška. Žiadajú, aby súd na judikáty českého NS neprihliadal, keďže v ČR je iný právny režim pre priznávanie nákladov spojených s pohrebom. Zákonný limit v čase dopravnej nehody bol iba čo sa týka výroby a montáže pomníka bol 50.000,-Sk. Z tohto dôvodu v rámci spätvzatia návrhu zobrali sumu pôvodných 40.000,-Sk späť. Zákonný limit sa však nevzťahuje na ďalšie ich položky, ktoré sú uvedené v návrhu, teda na kar, pohostenie, prevoz zosnulého, oblečenie do rakvy a ďalšie veci. Všetky tieto položky nemožno zahrnúť do tohto zákonného limitu, keďže tento hovorí iba o pomníku, nehovorí o kare. Náklady pohrebu boli hradené spoločne a nerozdielne, navrhovatelia si nepamätajú ktorý z nich presne ktorú čiastku uhradil, preto spoločne aj tieto náklady žiadajú. Čo sa týka pripútania zosnulého p. Cholevu, táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, aby bol pripútaný, pokiaľ sedí za vodičom alebo spolujazdcom, teda v druhom rade sedadiel. Čo sa týka škody na veciach, tieto navrhovateľka v I) rade, ako aj navrhovateľ v 3) rade riadne, okrem mobilného telefónu si uplatnili v trestnom konaní, akonáhle škodu zistili. Tento návrh bol podaný do dvoch rokov odo dňa dopravnej nehody v zákonnej lehote. Niektoré veci, ktoré boli poškodené pri dopravnej nehode v dedičskom rozhodnutí označili, tie, ktoré boli zničené neoznačili, keďže zničením zanikli.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že náklady na pohreb sa hradia tomu, kto ich vynaložil, z predložených dokladov preukázateľne vyplýva, že navrhovateľ v I) rade. Nebolo preukázané v akej výške plnili ostatní navrhovatelia tieto náklady, navyše navrhovatelia v 2-4) rade si ich neuplatnili v trestnom konaní. Majú zato, že sú premlčané, teda vznášajú námietku premlčania vo vzťahu k navrhovateľom v 2-4) rade, môžu byť nahradené navrhovateľke v I) rade. Navrhovatelia nepredložili

žiadne rozhodnutie, ktoré by preukazovalo právo na zvýšenú výšku nákladov na pohreb. Predloženými judikátmi nebol preukázaný nárok navrhovateľov na zvýšené náklady. V čase vydania 1. judikátu sa právny stav riadil iba nariadením vlády a právnymi predpismi, ktoré neupravovali obmedzenie nákladov na pohreb, ako boli v zmysle zákona č. 461/2003 obmedzené na sumu 50.000,-Sk. Z tohto dôvodu majú zato, že na strane navrhovateľa môžu byť oprávnené nároky len vo výške 1.659,70 € zahrňujúce aj náhradu nákladov na zhotovenie pomníka, ktoré si uplatnili navrhovatelia v celkovej výške 1.659,70 €, ktoré sú oprávnené len vo výške 663,88 €, preto majú zato, že maximálna suma, ktorá by mohla byť priznaná, je práve suma 1.659,70 €, avšak pri priznávaní takejto výšky je potrebné zohľadniť spoluzavinenie poškodeného a taktiež spoločnú zodpovednosť ostatných škodcov, ako aj ďalšieho účastníka dopravnej nehody L. F., kde poukazujú na rozhodnutie NS 1Cz/101/77 zo dňa 27.9.1977, podľa ktorého aj keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzkovateľ tohto dopravného prostriedku, tým nie je zároveň vylúčená zodpovednosť napr. i vodiča motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodnej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti, pokiaľ nejde o prípad uvedený v ustanovení v súčasnosti § 420 ods. 2) Obč. zákonníka. Poškodený zomrelý J. M. zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu, že nebol pripútaný v čase dopravnej nehody a taktiež nachádzal sa v motorovom vozidle ako neoprávnená osoba. Z výpovede Z. F. vyplýva, že ho viezli domov z poľovačky. Túto prítomnosť mu umožnil navrhovateľ v 3)rade. Tak isto je teda možné tvrdiť, že spoluzodpovedá za vzniknutú škodu pokiaľ ide o nepripúťanie sa poškodeného, porušil prevenčnú povinnosť stanovenú § 415 OZ. Náklady na pohreb sa hradia ako primerané, nie ktoré boli vynaložené, čiže celkové náklady. Preto súd pokiaľ by nemal zato, že obmedzenie dané zákonom je záväzné, v tomto prípade musí zohľadniť primeranosť nákladov vynaložených na pohreb. Pokiaľ ide o škodu na veciach, túto majú za nepreukázanú, čo už do výšky, vzniku, existencie vecí, ktorých škodu si uplatňujú navrhovatelia v tomto konaní, nebola preukázaná ani hodnota, moment nadobudnutia, ani hodnota za ktorú boli nadobudnuté. Navrhovatelia v 2-4) rade si v trestnom konaní neuplatnili svoj nárok na náhradu škody na veciach, nie sú aktívne legitimovaní. V čase, keď bol podaný návrh na súd, bol ich nárok premlčaný. Navrhovateľka v 1) rade si v trestnom konaní uplatnila škodu na veciach na meotare a na notbuku. Navrhovateľ v 3) rade si uplatnil škodu na všetkých veciach okrem mobilného telefónu Nokia. Vo vzťahu k tomu namietajú premlčanie. Navrhovatelia, ani ich právny zástupca neuviedli súdu, či veci, ktorých škodu si uplatnili v tomto konaní boli predmetom aj dedičského konania. Je potrebné zohľadniť aj spoluzavinenie poškodeného L. F., ako aj vodiča J. M. ml., ktorý umožnil prítomnosť poškodeného v motorovom vozidle. Pokiaľ ide o úroky z omeškania v zmenenom návrhu, poukázal na uznesenie NS SR 6Cdo/16/2010 zo dňa 26.5.2011, podľa ktorého sa nároky na náhradu škody z hľadiska určenia času splnenia, je potrebné vychádzať z ustanovenia § 563 OZ, to znamená, že dlžník bol povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo o plnenie veriteľ požiadal. Odporca sa nemohol dostať do omeškania s plnením nároku na náhradu škody, pričom navyše od momentu podania návrhu, ku ktorému si uplatňujú navrhovatelia nárok na úroky z omeškania je možné tvrdiť, že ide o premlčaný nárok, nakoľko úroky z omeškania sa vždy premlčujú každý deň odo dňa, t.j. minimálne tri roky po 17.8.2007 bol tento nárok premlčaný. Pokiaľ ide o samotné dedičské konanie, je potrebné skúmať, či sa ostatní navrhovatelia v 2-4) vzdali svojho dedičstva, v tomto prípade neboli oprávnení v tomto konaní uplatňovať si žiaden nárok. Rozhodnutie v trestnom konaní neznamená, že škoda bola spôsobená výlučne konaním odsúdeného. Je potrebné zohľadniť v občianskom súdnom konaní ako konanie poškodeného, tak aj ostatných škodcov. Má zato, že navrhovatelia nie sú spoločne solidárne oprávnení, navrhuje náhradu nákladov na pohreb zamietnuť pokiaľ ide o návrh k navrhovateľom 2-4). Pokiaľ ide o navrhovateľku v 1) rade zohľadniť všetky námietky a pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov vo veciach, resp. škody na veciach, zamietnuť návrh vo vzťahu ku všetkým štyrom navrhovateľom. Žiadajú priznať s ohľadom na úspech v konaní trovy konania.

Zástupca vedľajšieho účastníka sa na pojednávaní pripojil ku všetkým námietkam právneho zástupcu odporcu, poukázal na závery z trestného konania, kde znalci konštatovali, že pokiaľ by bol nebohý pri dopravnej nehode pripútaný, nebol by opustil vozidlo. Táto vec je pre následok, ktorý vznikol, teda smrť p. M. najpodstatnejšou, má primárny význam pre posudzovanie, čo bolo príčinou úmrtia poškodeného a teda aj vzniku nákladov na pohreb. Spoluvinu poškodeného je potrebné zohľadniť a od nároku odpočítať. Pokiaľ ide o uplatnené náklady na pohreb, svoje námietky uviedli vo vyjadrení zo dňa 29.6.2012. Škoda na veciach tak isto tieto veci neboli preukázané, nebola preukázaná výška škody na týchto veciach, nebolo preukázané o aké veci sa jedná, vek týchto vecí, dátum nadobudnutia, čiže nie je možné nejakým spôsobom určiť výšku škody, ktorá navrhovateľom vznikla. Navrhovatelia vôbec nepreukázali, že im bola spôsobená škoda a v akej výške. Taktiež z dedičského rozhodnutia vyplýva, že veci, ktoré mali byť poškodené pri dopravnej nehode v čase dedičského konania existovali. V dedičskom konaní je

dokonca uvedená účtovná hodnota, ako ju uviedli dediči. Tieto veci, teda pravdepodobne existovali. Kde sa v čase nehody nachádzali, nebolo preukázané. Taktiež pokiaľ ide o úroky z omeškania, vznášajú námietku premlčania týchto úrokov a to z dôvodu, že navrhovatelia si uplatnili úroky z omeškania za obdobie viac ako tri roky pred uplatnením tohto nároku na súde. Nepreukázali kedy sa odporca dostal do omeškania, z tohto dôvodu nie je zrejmé, prečo si uplatňujú úroky z omeškania vo výške 8%. Pán M. starší nebol oprávnenou osobou v motorovom vozidle, toto využil na prevoz z poľovačky, na prevoz vecí, ktoré svojim spôsobom do motorového vozidla, v ktorom je vykonávaná autoškola vôbec nepatria. On sám sa vystavil nebezpečenstvu vzniku škody, či už na veciach, ktoré navrhovatelia tvrdia, že sa tam nachádzali, ako aj na vlastnom zdraví a živote. Do vozidla nastúpil dobrovoľne so súhlasom navrhovateľa v 3) rade, čiže týmto svojim konaním obaja spoluzodpovedajú za vzniknutú škodu. Podľa § 5 ods. 3) Zák. č. 315/96 Z.z. osoba sediaci na sedadle vozidla vybavenom bezpečnostným pásom, je povinná byť počas jazdy týmto pásom riadne pripútaná, teda p. M. starší mal byť pripútaný. Taktiež poukazuje na ich doložené rozhodnutia NS ČR, ktorý konštatuje, že pokiaľ ide o náklady súvisiace s pohrebom, určil čiastku rovnajúcu sa primeranej výške nákladov na zabezpečenie pomníka v cenovej hladine v r. 2001. Nebolo v tomto konaní preukázané, či cena pomníka, ktorá bola vynaložená navrhovateľmi bola alebo nebola primeraná, čiže nie je nijakým spôsobom možné tvrdiť, že uplatnená náhrada škody týmto titulom je primeraná, žiadajú návrh zamietnuť a priznať trovy konania, ktoré si vyčísli v lehote 3 dní.

Okrem výsluchu účastníkov súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s celým spisovým materiálom, ako aj výsluchom svedka.

Svedok Z. F. na pojednávaní uviedol, že k nehode došlo v r. 2004, kedy vykonával autoškolu, nasadol do auta, išiel smerom na bystrickú dolinu smerom na Zborov, kde si nasadol do auta aj p. M. st. Išli smerom do Čadce. Pokiaľ ide o účel, za ktorým tam on nasadol má zato, že bol na poľovačke alebo u kamaráta, išli ho vyzdvihnúť, odvieť domov, pričom do kufru asi 15 minút nakladali veci, ktoré on nevidel, keďže sedel v aute. Po dopravnej nehode videl okolo auta rozhádzané surové mäso. Pán M. st. mal na sebe oblečené ako keby horárske oblečenie dozelená tak, ako keby išiel robiť niečo do hory. Nešlo o klasické civilné oblečenie. Aj po ceste sa so synom rozprávali o poľovačke, pričom nevie, či okolo auta boli porozhádzovaná aj iná výstroj, nakoľko si pamätá len mäso, potom odpadol. Taktiež si nepamätá na iné veci, ktoré sa nachádzali v aute. Vie, že tam bola nejaká igelitka a nahádzané veci, nevie konkrétne aké. Počas celej cesty bol jeho inštruktorom navrhovateľ v 3) rade. J. M. st. sedel v aute v strede, nebol pripútaný.

Zo spisu OS v Čadci 2T/55/2009 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 26.5.2011 boli obžalovaní L. F. a obž. U. Š. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1) ods. 2) Tr. zák. účinného do 31.12.2005, začo boli aj odsúdení.

Rozsudkom KS v Žiline 3To/98/2011 zo dňa 20.10.2011 bol rozsudok OS v Čadci v časti týkajúcej sa obž. L. F. zrušený a L. F. bol oslobodený, v časti týkajúcej sa U. Š. odvolanie obžalovaného bolo zamietnuté. Krajský o zavinení obžalovaného Eugena Štrbu na predmetnej dopravnej nehode a spôsobenom následku nemal žiadne pochybnosti. Pokiaľ ide o L. F., ktorý nedodrжал najvyššiu povolenú rýchlosť, v čase nehody sa pohyboval rýchlosťou najmenej 112 km, pričom v danom úseku je povolená maximálna rýchlosť 90 km. Zo znaleckého posudku vyplýva, že obž. L. F. by mohol bezpečne zastaviť so svojim motorovým vozidlom pred vozidlom Škoda Fábria iba, ak by išiel maximálne rýchlosťou 55 km/hod. To znamená, že aj keby išiel rýchlosťou maximálne povolenou v danom úseku, nezabránil by dopravnej nehode, aj keby išiel rýchlosťou 90 km/hod. a do vozidla autoškoly Fábria by narazil. Neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by obžalovaného L. F. nútili ísť motorovým vozidlom maximálne rýchlosťou 55 km. Krajský dospel k záveru, že u obžalovaného L. F. vozidlo autoškoly po náraze s vozidlom VW Bora vytvorilo obž. F. náhlu prekážku aj z právneho hľadiska, t.j. absenciu nedbanlivostného zavinenia na predmetnej dopravnej nehode a na následku a následne jeho beztrestnosť. Pokiaľ znalec Ing. Pavol Kohút vo svojom znaleckom posudku uviedol, že ak by obžalovaný L. F. išiel maximálne povolenou rýchlosťou 90 km/hod. so svojim vozidlom a zostal by vo svojom jazdnom pruhu, k náraze do vozidla autoškoly by nedošlo, pretože by sa tieto vozidlá minuli a na tejto skutočnosti okresný súd podložil aj zavinenie obžalovaného L. F. na dopravnej nehode. Krajský súd poukázal nato, že okresný súd prehliadol, že znalec Ing. Kohút v inej časti svojho znaleckého posudku uviedol, že obž. Ľubomír Kyzek svojim motorovým vozidlom začínal predbiehač manéver, pričom ľavými kolesami bol za stredovou deliacou čiarou. V tomto momente vozidlo VW Bora (vozidlo odporcu) narazilo do vozidla autoškoly, ktoré sa v dôsledku tohto nárazu dostalo na pravú krajinu a následne nekontrolovateľne sa presúvalo

na ľavú stranu vozovky, teda v dôsledku šmyku a rotácie sa dostalo do jazdnej dráhy obžalovaného Ľ. F., pričom tento nemohol v žiadnom prípade predvídať, ani ovplyvniť priebeh nehodového deja a nemohol zabrániť nárazu do vozidla Škoda Fábria. Podľa názoru krajského súdu aj z tohto dôvodu je zavinenie obžalovaného Ľubomíra Kyzeka na dopravnej nehode a následku vylúčené. Zistené prekročenie maximálnej rýchlosti nemá vplyv na vznik dopravnej nehody, toto možno považovať iba za priestupok, ktorý je premlčaný.

Z dedičského spisu 9D/2151/04 súd zistil z osvedčenia o dedičstve zo dňa 30.3.2005, právoplatného 15.4.2005, že dedičia uzavreli o vyporiadaní dedičstva dedičskú dohodu, na základe ktorej dedičstvo pozostávajúce mimo iného aj z Firmy J. M. ako fyzická osoba s majetkom k 31.12.2004 so zostatkom v sume 63.054,-Sk, ktorá zahŕňa tento drobný HIM: meotar, premietačka 2ks, počítač, tlačiareň, učebnice, testy, pomôcky k výučbe a pod. v zostatkovej cene 10.000,-Sk nadobúda manželka poručiťľa U. M..

Súd sa oboznámil aj s dokladmi o nákladoch pohrebu.

Podľa § 427 ods. 1) Obč. zákonníka - fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2) Obč. zákonníka - rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 438 ods. 1) Obč. zákonníka - ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 438 ods. 2) Obč. zákonníka - v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobenie škody.

Podľa § 441 Obč. zákonníka - ak škoda bola spôsobená aj zavinením poškodeného, vznáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, vznáša ju sám.

Podľa § 442 ods. 1) Obč. zákonníka - uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Obč. zákonníka - pri určení výšky škody na veciach sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 449 ods. 2) Obč. zákonníka - pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

Podľa § 101 ods. 1) zák. č. 461/2003 Z.z. - ak poškodený zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, má ten, kto uhradil náklady spojené s pohrebom nárok na ich náhradu.

Podľa § 101 ods. 2) Zák. č. 461/2003 Z.z. - za náklady spojené s pohrebom sa podľa tohto zákona považujú najmä:

- a) Náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu,
- b) Náklady na spopolnenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou,
- c) Cintorínske poplatky,
- d) Náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabuli,
- e) Náklady na úpravu hrobu.

Podľa § 101 ods. 3) Zák. č. 461/2003 Z.z. - suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2) je najviac 50.000,-Sk. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4) rovnako.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ svojim upraveným návrhom žiadal súd, aby odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 6.102,73 € titulom nákladov pohrebu, ktoré pozostávajú z výdavkov spojených s pohrebom v sume 450,31 €, na výrobu a montáž v sume 1.659,70 €, za výkop hrobu, uloženie podložiek, dekoráciu hrobu, prevoz zosnulého, odvoz pohrebu v sume 161,87 €, za nájom hrobu do 9.12.2014 v sume 33,19 €, za hudbu na kare 232,36 €, za pohostenie na kare 470,41 €, za dva krát veniec 59,75 €, za prevoz zosnulého 82,55 €, za oblečenie do rakvy 330,28 € a titulom náhrady škody na veciach, ktoré boli zničené, resp. poškodené v dôsledku dopravnej nehody a

to pozostávajúce zo sumy 1.327,76 € za notbuk, 431,52 € za premietačku a filmy do premietačky, 99,58 € za kufrík, pečiatku a evidenciu z vedenia autoškoly, 99,58 € za telefón zn. Nokia, 33,19 € za nákup potravín, 99,58 € za mäso z diviny, 199,16 € za oblečenie, ktoré mal na sebe neb. J. M., 331,94 € za poľovnícku výstroj.

Súd mal preukázané, že tieto nároky na náhradu škody vznikli v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zapríčinil odporca dňa 8.12.2004, na následky ktorej J. M. st. zomrel dňa 9.12.2004. Súd mal preukázanú z právoplatného odsudzujúceho rozsudku OS v Čadci 2T 55/2009 z 26. 5. 2011 porušenie právnej povinnosti odporcom, existenciu škody, ktorú určil v príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ako aj zavinenie z nebanlivosti.

Pokiaľ ide o uplatnené náklady pohrebu, tieto žiadali navrhovatelia v 1-4) rade priznať spoločne a nerozdielne v sume 3.480,31 € z dôvodu, že sa na tieto náklady poskladali. Právny zástupca odporcu žiadal, aby súd navrhovateľom v 2-4) rade tieto náklady nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili v trestnom konaní, takže z tohto dôvodu ich považuje za premlčané a taktiež z predložených dokladov preukázateľne vyplýva, že ich vynaložila navrhovateľka v I) rade. Súd je však toho názoru, že náklady spojené s pohrebom voči navrhovateľom v 2-4) rade nie sú premlčané z dôvodu, že uvedená dopravná nehoda bola spôsobená dňa 8.12.2004, pričom p. M. st. zomrel nasledujúci deň dňa 9.12.2004, pričom žaloba bola podaná 8.12.2006, teda v 2-ročnej lehote v zmysle § 106 ods. I) Obč. zákonníka. Pokiaľ si ich navrhovatelia v 2-4) rade neuplatnili v trestnom konaní, v zákonom stanovenej lehote si ich uplatnili v občianskom súdnom konaní. Súd tieto náklady po zohľadnení námietok odporcov, vedľajšieho účastníka priznal navrhovateľom v 1-4) spoločne a nerozdielne z dôvodu, že ich právny zástupca výslovne na pojednávaní uviedol, že navrhovatelia 1-4) sa na tieto náklady poskladali, aj keď doklady o zaplatení boli podpísané len navrhovateľkou v I) rade, to nepreukazuje, že výlučne tieto doklady ona sama uhradila a taktiež, pokiaľ by ich bola sama uhradila, žiadala by návrhom, aby tieto náklady spojené s pohrebom boli zaplatené len jej, nie aj jej deťom, teda navrhovateľom v 2-4) rade. V zmysle Občianskeho zákonníka § 449 ods. 2 sa pri usmrtení uhrádzajú primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným. Pohrebné je upravené zákonom č. 238/1998 Z.z. o príspevku na pohreb. Ide o štátnu sociálnu dávku, ktorou štát prispieva na úhradu výdavkov spojených so zabezpečením pohrebu zomretého. V danom prípade bolo pohrebné v čase smrti p. M. staršieho vo výške 2.300,-Sk = 76,35 €. Zákonný limit náhrady nákladov na pohreb bol v zmysle § 101 ods. 3) Zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v čase úmrtia p. M. staršieho 50.000,-Sk = 1.659,70 €. Náklady na zriadenie pomníka v zmysle § 2 ods. 2) Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. sa uhrádzajú do výšky 20.000,-Sk = 663,88 €, pričom tieto sú súčasťou celkových nákladov na pohreb. Z tohto dôvodu, nakoľko náklady na pohreb boli v čase úmrtia p. M. st. upravené zákonom maximálne do výšky 1.659,70 €, pričom do týchto nákladov sú započítané aj náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu, súd mohol navrhovateľom priznať maximálne najvyššiu sumu 1.659,70 € po odpočítaní príspevku na pohreb vo výške 76,35 €, teda sumu 1.583,35 € ako zákonný limit. Pokiaľ ide o primeranosť týchto nákladov, súd ich považoval za primerané z dôvodu, že samotná navrhovateľka v I) rade uviedla, že pohreb bol veľmi veľký, nakoľko jej muž pracoval ako poslanec mestského zastupiteľstva, takže išlo o verejne známu osobu.

Právny zástupca navrhovateľov žiadal súd, aby priznal náklady spojené s pohrebom vyššie ako určoval zákonný limit v tom čase, poukázal na judikát NS 2Cdo/93/2008 zo dňa 30.3.2008, v ktorom konaní boli navrhovateľom priznané skutočne vynaložené náklady spojené s vystavením pomníka pre zomrelého, ako aj na judikát NS 6Cdo/168/2010 zo dňa 9.11.2011, kde boli priznané náklady súvisiace s pochovaním za pomník v sume 2.256,36 € bez toho, aby bola dodržaná zákonom stanovená maximálna výška, pričom s poukazom na tieto judikáty má zato, že v prejednávanej veci sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré možno navrhovateľom v 1-4) rade priznať zvýšené náklady spojené s pohrebom, ako aj so stavbou pomníka.

Súd sa v danom prípade nestotožnil s názorom právneho zástupcu navrhovateľov, ale naopak s názorom právneho zástupcu odporcov, ako aj vedľajšieho účastníka, nakoľko má jednoznačne zato, že týmito rozhodnutiami nebola NS riešená otázka dôvodov hodných osobitného zreteľa, pokiaľ ide o zvýšené náklady spojené s pohrebom. Pokiaľ ide o prvý judikát 2Cdo/93/2008 v čase, keď navrhovateľom v tom konaní vznikli náklady na náhradu nákladov spojených s pohrebom, nebol ešte účinný zákon č. 461/2003, ktorý upravoval limit na náhradu nákladov na pohreb. Pokiaľ ide o druhý judikát 6Cdo/168/2010, súd má zato, že v danej veci súdy neposudzovali otázku nákladov spojených s pohrebom a ich výšku, ale boli skúmané predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu u odporkyne,

ktorá bola lekárkou, pričom výška priznanej náhrady škody zo strany odporkyne nebola spochybňovaná, nenamietala ju. Súd má teda jednoznačne zato, že týmito rozhodnutiami NS nebola riešená otázka § 449 ods. 2) OZ, ako aj 101 ods. 3) Zák. č. 461/2003. Naopak, judikát NS ČR 25Cdo/818/2004, ktorý predložil v konaní vedľajší účastník sa vyslovne dotýkal § 449 ods. 2) českého Občianskeho zákonníka, ktorý paragraf je v podstatne zhodný s § 449 ods. 2) slovenského OZ a tento riešil otázku primeraných nákladov spojených s pohrebom. Český NS jednoznačne vyjadril v tomto judikáte, že sa nehradia všetky náklady vo výške, v ktorej boli skutočne vynaložené, ale náhrada týchto nákladov je obmedzená hľadiskom primeranosti, ktoré je potrebné posúdiť v každom jednotlivom prípade zvlášť podľa konkrétnych okolností, avšak nakoľko je právnym predpisom u niektorých týchto uvedených nákladov stanovená maximálna výška náhrady, je tak obmedzená aj výška, do ktorej možno náhradu za tieto náklady poskytnúť. Ani samotná vykonávacím predpisom stanovená čiastka, ktorú nesmie náhrada nákladov na zriadenie pomníka alebo dosky presiahnuť, nie je iba vyjadrením primeranej ceny za zriadenie pomníka v dobe vydania vykonávajúcich predpisov, ale znamená obmedzenie výšky primeraných nákladov na zriadenie takýchto vecí. Z uvedeného teda vyplýva, že aj NS ČR vo svojom judikáte uviedol, že zákonný limit nákladov spojených s pohrebom určený v právnych predpisoch je potrebné dodržať, prihliadať na primeranosť nákladov, s čím sa stotožnil aj súd v tomto konaní a preto vychádzal zo zákonného limitu nákladov na pohreb vo výške 1.659,70 €, po odpočítaní príspevku na pohreb 75,35 €, teda zo sumy 1.583,35 €.

Právny zástupca navrhovateľov namietal, že všetky položky uvedené v rozsudovom návrhu nemožno zahrnúť do zákonného limitu, ktorý hovorí iba o pomníku, nehovorí o kare, prevoze zosnulého, oblečení do rakvy. Súd poukazuje na to, že náklady spojené s pohrebom upravuje § 101 ods. 2 Zákona číslo 461/2003 Z.z. pod písmenami a) - e), pričom prevažná väčšina týchto uplatnených nákladov spadá práve pod toto ustanovenie (väčšinu služieb zabezpečuje pohrebná služba), a aj keď v tomto ustanovení nie sú výslovne uvedené aj ďalšie náklady, súd poukazuje, že tieto možno s prihliadnutím na hľadisko primeranosti zaradiť pod slovíčko „najmä,“ ktoré sa v tomto ustanovení § 101 ods. 2 nachádza, a teda nie sú zohľadnené len výslovne uvedené náklady pod písmenami a) až e), ale aj ďalšie.

Súd pri priznávaní výšky nákladov spojených s pohrebom však musel jednoznačne prihliadať aj na námietky právneho zástupcu odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka, ktorí obidvaja namietali spoluzavinenie poškodeného, ako aj vinu ďalších škodcov a to L. F. a J. M. mladšieho.

Pokiaľ ide o spoluzavinenie poškodeného J. M. staršieho poukázali nato, že podľa § 6 ods. 5) Vyhl. č. 95/97 Z.z. o výcviku žiadateľov o vodičské oprávnenie, pri výcviku vo vedení vozidla v premávke na pozemných komunikáciách môžu byť prítomní vo vozidle okrem žiadateľa o vodičské oprávnenie len inštruktor, oprávnená osoba alebo ňou poverený inštruktor zodpovedný za organizáciu výcviku, tlmočník a osoba poverená výkonom štátneho dozoru. V zmysle § 10a) Zák. č. 93/2005 Z.z. o autoškolech je inštruktor autoškoly povinný prepravovať vo výcvikovom vozidle počas výučby len osobu, ktorá sa priamo podieľa na vedení vozidla a ktorá je účastníkom kurzu, osobu, ktorá vykonáva štátny dozor nad autoškolami podľa § 16 alebo účastníka inštruktorského kurzu pri nacuvoch. Poukázali na výsluch svedka F., ktorý sa vtedy učil v autoškole, ktorý viedol v tom čase predmetné vozidlo a ktorý uviedol, že Zborova viezli J. M. staršieho z poľovačky, nakladali pravdepodobne mäso, ktoré bolo po nehode rozhádzané okolo auta. Navrhovateľ v 3) rade J. M. ml. inštruktor autoškoly na pojednávaní uviedol, že v tom čase viedol výcvik p. F., jeho otec bol majiteľom uvedenej autoškoly a mohol vykonávať kontrolu, resp. dohľad nad výcvikom žiakov, pričom v tom čase nemusel byť pripútaný ako inštruktor autoškoly. Napriek tomu, že on ako inštruktor mal celé oprávnenie na výcvik, jeho otec niekedy vykonával takýto dohľad. Súd mal zato, že tvrdenia navrhovateľa v 3) rade v tomto prípade sú účelové, nakoľko samotný navrhovateľ týmto svojimi konaniami porušil svoju zákonnú povinnosť a umožnil, aby J. M. starší nasadol do tohto auta, pričom súd má zato, že ako vyplýva z výsluchu svedka F., išiel z poľovačky, o čom svedčí aj nakladaná poľovnícka výstroj, ako aj mäso z diviny, ktoré takéto veci nemajú čo v aute slúžiacom na výcvik autoškoly hľadať, teda do takéhoto auta nepatria. Taktiež výpovede navrhovateľov v 1. a 3. Rade, pokiaľ ide o poľovačku p. M. st., sa rozchádzajú. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že išiel na poľovačku ráno v ten deň, potom do práce, a poľovnícke veci si nechal v aute. Navrhovateľ v 3. rade uviedol, že jeho otec bol na poľovačke deň predtým, a keď sa vracali do Čadce s vodičom F., (predtým sa na Bystrice p. M. st. doviezol s iným žiakom podľa tvrdenia navrhovateľa v 3. rade), naložili zakúpené mäso a poľovnícku výstroj. Súd nemal nijakým dôkazom zo strany navrhovateľov preukázané, že J. M. starší nasadol do auta ako oprávnená osoba, ktorá vykonávala dohľad na výcvikom žiakov. Nežiadali vo veci predvolať ani ďalšieho žiaka, ktorý mal J. M. staršieho doviesť na Bystrice v predchádzajúcej jazde a cestou späť

si mal nasadnúť do auta, ktoré viedol svedok F.. Taktiež sa súd stotožňuje s tým, že neb. J. M. st. sa významnou mierou podieľal na jeho smrti a tým pádom aj vzniku nákladov na pohreb a to z dôvodu, že nebol pripútaný vo vozidle, pričom jednoznačne zo znaleckých posudkov vypracovaných v trestnom konaní vyplýva, že pokiaľ by bol pri dopravnej nehode pripútaný, nebol by opustil vozidlo, nedošlo by k smrti. Týmto svojim konaním J. M. starší porušil aj ustanovenie § 5 ods. 3) Zák. č. 315/96 Z.z., v zmysle ktorého osoba, ktorá sedí na sedadle vozidla vybavenom bezpečnostným pásom je povinná byť počas jazdy týmto pásom riadne pripútaná. Z uvedeného súd stanovil spoluvinu poškodeného na výške škody v rozsahu 30%, pretože mal jednoznačne zato, že porušenie právnych predpisov zo strany J. M. st. bolo jednoznačne menšie, ako zo strany odporcu, ktorý svojim vedením motorového vozidla nedodržaním bezpečného odstupu od vozidla autoškoly a rýchlosťou jazdy sa jednoznačne podieľal väčším rozsahom na vzniku tejto škody, nakoľko pokiaľ by nešiel takouto jazdou a J. M. st. by bol v aute ako neoprávnená osoba bez pripútania, nedošlo by k dopravnej nehode, nebola by mu vznikla žiadna škoda na zdraví, ani by nedošlo k jeho smrti. Jednoznačne porušením právnych predpisov zo strany odporcu vznikol oveľa závažnejší dôsledok ako porušením právnych predpisov zo strany neb. J. M..

Súd prihliadal taktiež na spoluvinu ďalších škodcov a to navrhovateľa v 3) rade J. M. ml., ktorý umožnil nastúpiť svojmu otcovi bez oprávnenia do vozidla autoškoly a taktiež Ľ. F., ktorý napriek tomu, že bol rozsudkom KS v Žiline č.k. 3To 90/2001 zo dňa 20. 10. 2011 oslobodený z dôvodu, že aj keď prekročil maximálne povolenú rýchlosť minimálne o 22 km, nemohol v žiadnom prípade predvídať, ani ovplyvniť priebeh nehodového deja a zabrániť vzniku nárazu, z tohto dôvodu jeho zavinenie na nehode a následku vylúčené, neznamena takýto oslobodzujúci rozsudok automaticky záver, že škoda bola spôsobená výlučne len zavinením odsúdeného. Aj Ľ. F. sa podieľal na spôsobení tejto škody tým, že prekročil rýchlosť minimálne o 22 km, čím spôsobil priestupok, a pokiaľ by išiel max. povolenou rýchlosťou 90 km/hod. a zostal by vo svojom jazdnom pruhu, k nehode by nedošlo. Taktiež pokiaľ by išiel predpísanou rýchlosťou 90 km/hod., náraz do auta autoškoly by bol jednoznačne slabší, ako pri jeho rýchlosti minimálne 112 km/hod. Súd však prihliadal aj na právny názor Krajského súdu v Žiline vyjadrený v oslobodzujúcom rozsudku. Spoločnú delenú zodpovednosť škodcov môže súd vysloviť iba v odôvodnených prípadoch, ktorú posudzujú so zreteľom na všetky okolnosti posudzovanej veci a skúma v akom pomere sa ktorý škodca podieľal na vzniku škody a podľa toho stanoví jeho podiel na náhrade. Nakoľko má súd zato, že podiel vzniku škody J. M. ml. a Ľ. F. bol v danom prípade najnižší, tento stanovil v rozsahu 10% na každého z nich.

Nakoľko súd pri určovaní výšky nákladov spojených s pohrebom musel z úradnej povinnosti skúmať existenciu zavinenia poškodeného, ktorú stanovil v rozsahu 30%, taktiež v akom pomere sa ďalší škodcovia podieľali na vzniku škody, t.j. J. M. ml., ako aj Ľ. F. každému určil rozsah spoluviny vo výške 10%, musel súd od zákonného limitu 1.583,35 € odpočítať 50%, t.j. 1-icu, keďže odporca za túto škodu nezodpovedá, nakoľko v tomto rozsahu, teda 50% chýba príčinná súvislosť medzi vznikom škody a jeho zavineným protiprávnym konaním. Súd teda určil výšku nákladov spojených s pohrebom, ktorú je povinný odporca spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľom v 1-4) rade v sume 791,68 € (1.583,35 € : 2), ktorú je povinný odporca zaplatiť navrhovateľom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o uplatňovanú škodu na veciach, túto si navrhovatelia v 1-4) rade spoločne a nerozdielne uplatňovali v sume 2.622,32 €. Odporca, ako aj vedľajší účastník žiadali návrh v tejto časti v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že škoda na veciach nebola vôbec preukázaná, či už do jej výšky, vzniku, existencii veci, ktorých škodu si navrhovatelia uplatňujú, nebola preukázaná hodnota týchto vecí v čase autonehody, moment ich nadobudnutia, nadobúdacia hodnota. Taktiež namietali premlčanie nároku voči navrhovateľovi v 2-4) rade. Pokiaľ ide o navrhovateľku v 1) rade, táto si uplatnila škodu len na meotare a notbuku, navrhovateľ v 3) rade si neuplatnil v zákonom stanovenej lehote škodu na mobilnom telefóne. Navrhovatelia však vôbec nepreukázali, či im bola spôsobená škoda a v akej výške, na akých veciach, či boli v aute oprávnené alebo neoprávnené, a taktiež niektoré z vecí, ktoré boli predmetom tohto konania, existovali v čase dedičského konania, boli uvedené v dedičskom rozhodnutí, dokonca ich účtovná hodnota, teda v čase tohto rozhodnutia existovali. Súd sa v danom prípade jednoznačne stotožnil s tvrdením právneho zástupcu odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka, nakoľko jednoznačne v zmysle § 443 OZ bolo povinnosťou navrhovateľov v konaní preukázať, že sa veci vo vozidle nachádzali, o aké veci išlo, kedy boli nadobudnuté, za akú nadobúdaciú cenu, či išlo o veci nové alebo použité, preukázať doklady o ich kúpe, z akého dôvodu sa nachádzali vo vozidle autoškoly, čo sa s týmito vecami po dopravnej nehode stalo, kde sa nachádzajú a preto sú návrh, pokiaľ ide o škodu spôsobenú na veciach v celom rozsahu zamietol, nakoľko vôbec nemal preukázanú aká škoda, na akých veciach a v

akej výške bola spôsobená, teda jednoznačne nemohol ani určiť v zmysle § 443 výšku škody na týchto spôsobených veciach, kedy sa inak postupuje pri určovaní výšky škody pri nových veciach, inak pri poškodených, stratených a zničených. Z tohto dôvodu sa súd v ďalšom konaní ani ďalšími námietkami odporcu a vedľajšieho účastníka nezaoberal.

Keďže súd priznal navrhovateľom 1-4) spoločne a nerozdielne len náklady spojené s pohrebom vo výške 791,68 €, vo zvyšku návrh zamietol.

Úroky z omeškania možno navrhovateľovi priznať iba od času, kedy sa dostal dlžník do omeškania a nakoľko pri nároku na náhradu škody nie je stanovený čas plnenia, treba v zmysle § 563 OZ vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu a to nasledujúci deň po doručení žaloby odporcovi. Žaloba bola v konaní podaná dňa 8.12.2006, pričom právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní dňa 7.3.2013 žiadal súd, aby priznal navrhovateľom 1-4) úroky z omeškania vo výške 8 % zo sumy 7.430,49 € od 17.8.2007, podľa jeho tvrdenia od podania žaloby, ale v tento deň bola doručená zmena žalobného návrhu, až do celkového zaplatenia. Keďže odporca aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania úrokov z omeškania, súd skúmal, či v zmysle § 110 ods. 3) OZ došlo k premlčaniu a má za to, že úroky sa v zmysle tohto ustanovenia premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Preto aj priznal navrhovateľom úroky z omeškania z určenej sumy od 7.3.2010, teda tri roky spätne od uplatnenia týchto úrokov až do celkového zaplatenia vo výške 8 %. Výška úrokov z omeškania sa určuje podľa § 517 ods. 2) OZ, Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., § 3), podľa ktorých výška úrokov z omeškania dňa 7. 3. 2010 bola vo výške 8% + základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania dlžníka so zaplatením sumy, t.j. 9 %. Keďže súd je návrhom viazaný, a navrhovatelia žiadali úroky len vo výške 8 %, súd ich priznal v tejto výške.

Aj keď mali odporca a vedľajší účastník neúspech len v nepatrnej časti (súd im náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 3) nepriznal, nakoľko o trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. I) Osp., keďže mal zato, že v danom prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemusí náhradu trov konania priznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval tú skutočnosť, že navrhovatelia 1-4) si uplatňovali nároky na náhradu škody a to konkrétne náklady spojené s pohrebom, ako aj náklady za škodu na veciach, ktoré boli poškodené a zničené pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil odporca, ktorý bol za túto dopravnú nehodu aj odsúdený. V občianskom súdnom konaní mal súd preukázané, že na výške spôsobenej škody sa podieľal najväčšou mierou, pričom pri tejto dopravnej nehode došlo k najhoršiemu možnému následku, pokiaľ ide o škodu na zdraví a to smrť človeka J. M. st., po ktorom si jeho dedičia uplatňovali nároky na náhradu škody a preto súd odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní treba okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 , t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie v zmysle osobitného predpisu.